

[Dahlgaard.]

af hestesportens venner og repræsentanter, dels er der jo usædvanlig fyldige kommentarer og bemærkninger til lovforslaget fra finansministerens side.

Lovforslaget går i al sin enkelthed ud på at udskyde revisionsfristen til næste år. Bemærkningerne læser jeg nærmest sådan, at det haster med at få gennemført noget allerede på nuværende tidspunkt.

Finansministerens stilling, som den kommer til udtryk i bemærkningerne og i fremsættelsen, går jo ud på, at regeringen er åben over for forhandlinger i skatte- og afgiftsudvalget om de problemer, der er belyst i udvalgets betænkning, og da det vel ikke er en studiekreds, det drejer sig om, men forhandlinger, der skulle føre frem til et eller andet resultat, forstår jeg det sådan, at hvis lovforslaget kommer til at se anderledes ud, når det er kommet igennem maskinen her, vil finansministeren ikke for sit vedkommende drage parlamentariske konsekvenser af det.

Jeg har imidlertid også forstået fremsættelsen sådan, at der fra finansministerens side er tale om afstandtagen fra det konkrete forslag, som et ekspertudvalg har udarbejdet. Hvis ikke der lå det i finansministerens fremsættelse, ville det jo have været rimeligere at have fremsat dette forslag og lade forhandlingerne i folketinget og i folketingets udvalg foregå med dette udgangspunkt. Jeg vil gerne, at jeg bliver retledt, hvis jeg har misforstået finansministerens hensigter på dette punkt.

Ekspertudvalget har efter det referat af dets overvejelser, der fremgår af bemærkningerne, redegjort for, at banerne er i så store vanskeligheder, at hestesporten ikke kan opretholdes på længere sigt, hvis der ikke skrives ind. Her ved første behandling, hvor vi ikke skal gå i enkeltheder, må det vel være det, spørgsmålet drejer sig om: skal vi tilrettelægge forholdene sådan, at vi fortsat har en hestesport her i landet, eller skal vi ikke gøre det?

Der vil sikkert være forskellige meninger om, hvor vigtig en sag dette er. Jeg har den opfattelse, at hestevæddeløbsbaner er én blandt de mange foreteelser, der i storbyområder og for så vidt også andre steder er med til at skabe facetter i miljøet. Selv om det naturligvis — det kan ikke bortdiskute-

res — er et luksusområde, vi diskuterer her, er det jo dog også noget, der kan siges om andre ting. Vi vil gerne have velholdte offentlige parker, vi vil også gerne have andre sportsanlæg, og ud fra den synsvinkel vil jeg for mit vedkommende være med til at drøfte forslaget i udvalget.

Vi vil altså gerne drøfte det ud fra det synspunkt, at vi fortsat skal have en hestesport her i landet, men vi vil naturligvis også drøfte det ud fra det, som jeg forstår er indgået i finansministerens tankegang ved udformningen af fremsættelsen, nemlig at vi lever i en tid, hvor der sker budgetnedskæringer på mange områder, og hvor vi ved at der forestår og bør forestå endnu flere budgetnedskæringer på endnu flere områder; også det må naturligvis indgå i vore overvejelser.

Juul-Madsen (KF):

Ved at lytte til de foregående taler — og min vil ikke bringe nogen ændringer i den tone, der har været — har man kunnet konstatere, at dette folketing er et hestevenligt folketing.

Det er et lille lovforslag, finansministeren har fremsat; det er endog så lille, at der i selve lovforslaget kun er tale om at udskyde revisionen til næste år. Men der er jo nogle meget fyldige bemærkninger, og disse bemærkninger klargør, at det lille lovforslag har overordentlig stor betydning for væddeløbssporten, for det, man med et fint ord kalder den ædle hesteavl, og det har betydning for hele det felt, der vedrører såvel galopbaner som væddeløbsbaner og de til disse felter knyttede områder inden for hesteopdræt og hestesport.

Jeg er enig med hr. Dahlgaard i, at der her er tale om et område, som ikke blot skal ses ud fra en rent kold og kynisk fiskal provenubetragtning, men også skal ses ud fra dette, at disse væddeløbsbaner og det miljø, der er omkring dem, er med til at live op i landskabet og er med til at skabe rekreative muligheder for befolkningen såvel i by som på land. Jeg tror, at der i interessen for selve hesten som objekt betragtet ligger noget meget sundt og meget værdifuldt, som vi er med til at holde i live ved at skabe rimelige og anstændige vilkår for vore væddeløbsbaner.

Det fremgår jo af finansministerens frem-